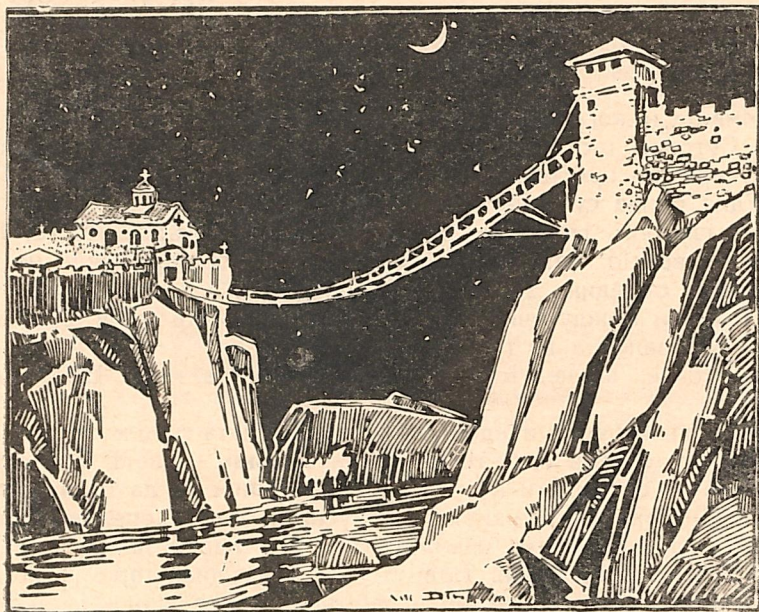

Въ празнични дни къмъ тѣхъ сж бързали да се по-
молятъ Богу, облѣчени въ разкошни дрехи, боляри. При-
дружавали сж ги тѣхнитѣ жени и дѣщери, върху които
сж блещѣли подъ слънчевитѣ лжчи разноцвѣтни и скжпи
копринени и златотѣкани одежди. Весели гласове на без-
грижни и щастливи деца сж се разнасяли и звѣнтѣли по
сѣнчеститѣ пѣтеки на потѣналитѣ въ зелинина хѣлмове.

Между Царевецъ и Трапезица е висѣлъ въ въздуха,
високо надъ пропастьта, що ги дѣли, грамаденъ мостъ. Той
е свързвалъ двата хѣлма и е билъ едно отъ рѣдкитѣ и
красиви чудеса на тогавашната бѣлгарска столица. Въ слън-
чеви дни той е хвърлялъ върху Янтра своята сѣнка, а
презъ лунни ноци таинствено се е оглеждалъ въ ней-
нитѣ води.

И днесъ рѣката разказва чрезъ своята старинна пѣсенъ
за това далечно, славно минало.

Но днесъ тя пѣе и нова пѣсенъ. И съ нея разказва
на нашитѣ покойни дѣди и на цѣлъ свѣтъ, че бѣлгар-
скиятъ народъ е достоенъ за своитѣ славни царе и за
своето велико минало. Разказва, че бѣлгарското знаме днесъ